

Sygn. akt IV KZ 28/21

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie K. K.

skazanego z art. 197 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2021 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 czerwca 2021 r., sygn. akt IX Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 stycznia 2021 r., sygn. akt IX Ka (...)

na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego K. K. w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 stycznia 2021 r., sygn. akt IX Ka (...).

Podstawą odmowy przyjęcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia był oczywisty brak rzeczywistego wystąpienia okoliczności wymienionej w art. 439 § 1 pkt 3 k.p.k., mającej stanowić bezwzględną przyczynę uchylenia wyroku.

Obecnie, obrońca skazanego zaskarżyła przedmiotowe zarządzenie wywodząc, że bezzasadnie przyjęto, iż w odniesieniu do skazanego K. K. nie wystąpiła przesłanka z art. 439 § 1 pkt 3 k.p.k. w sytuacji, gdy skazany pełnił –

zarówno w chwili popełnienia przypisanych czynów, jak aktualnie – zawodową służbę wojskową. W przekonaniu skarżącej ten fakt determinował właściwość wojskowego sądu garnizonowego do rozpoznania przedmiotowej sprawy. W tej sytuacji wydanie orzeczenia skazującego K. K. przez sąd powszechny nastąpiło z naruszeniem właściwości sądów wojskowych.

W konkluzji zażalenia wniesiono o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz przekazanie sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego K. K. nie mogło zostać uwzględnione. Wymierzenie skazanemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sprawia, że zgodnie z treścią art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. strona procesowa może wnieść kasację na korzyść jedynie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Podniesioną w tej sprawie okolicznością tego rodzaju miało być naruszenie właściwości sądów wojskowych.

Zaprezentowana w środku odwoławczym teza o wyłącznej właściwości sądów wojskowych w sprawach żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową nie znajduje jednak potwierdzenia w obowiązujących unormowaniach. Nie podważa zatem poglądu wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu.

Wbrew sugestii wynikającej z treści zażalenia, przepis art. 651 k.p.k. nie jest jedynym unormowaniem kształtującym właściwość sądów wojskowych. Poprzedzające go normy art. 647 - 650 k.p.k. wyznaczają krąg przestępstw, które – popełnione przez żołnierzy, pracowników wojska, a w pewnych konfiguracjach także cywilów – podlegają orzecznictwu sądów wojskowych. Bez wątpienia do tego kręgu nie należą przestępstwa przypisane skazanemu K. K..

Jak trafnie wywiedziono w zaskarżonym zarządzeniu - o właściwości sądów wojskowych decyduje zatem łącznie spełnienie kryterium przedmiotowo-podmiotowego. Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, bowiem wywody zaprezentowane w środku odwoławczym ograniczają się do eksponowania znaczenia kryterium wyłącznie podmiotowego, co nie uwzględnia obowiązującego stanu prawnego, na który powołano się w kwestionowanym rozstrzygnięciu.

Ocena okoliczności powołanych w kasacji jako bezwzględne podstawy uchylenia wyroku – w wypadku, gdy stosownie do dyspozycji art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. mają otworzyć drogę do wniesienia i rozpoznania kasacji, pomimo ograniczeń wynikających z treści art. 523 § 2 k.p.k. – jest dokonywana na dwóch poziomach. Pierwszy etap sprowadza się do sprawdzenia, czy w sprawie rzeczywiście miały miejsce fakty, które autor kasacji wskazuje jako uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. i czy należą one do kręgu określonego w tym przepisie. Kontrolę w tym zakresie przeprowadza organ upoważniony do przyjmowania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Natomiast ocena merytoryczna, weryfikująca tezę skarżącego co do prawnej oceny ewentualnego wystąpienia uchybienia mającego stanowić bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia – następuje w toku postępowania kasacyjnego.

W realiach tej sprawy, odmawiając przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego K. K., Prezes Sądu Okręgowego w K. trafnie podkreślił, że przestępstwa przypisane w/w skazanemu nie należały do katalogu, dla którego zastrzeżona jest właściwość sądu wojskowego o czym przekonuje już sama treść wspomnianych przepisów art. 647 – 650 k.p.k.. Niezależnie więc od statusu K. K. jako żołnierza zawodowego – zachowania zarzucone mu w tej sprawie podlegały orzecznictwu sądów powszechnych.

Z samej treści rozwiązań ustawowych wynika więc jednoznacznie, że w sprawie niniejszej brak było jakichkolwiek wątpliwości co do właściwości sądu orzekającego w przedmiocie zarzutów stawianych oskarżonemu. Już tylko skonfrontowanie odmiennego twierdzenia skarżącej z treścią przepisów pozwalało na ustalenie, że w niniejszej sprawie w rzeczywistości nie wystąpiła okoliczność należąca do kręgu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

W pełni uzasadniało to wydanie zaskarżonego zarządzenia, co przemawiało za utrzymaniem go w mocy.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.